

Bona tarda a tothom!

Bé, encara no sé com m'he deixat convèncer, però... som aquí.

Després d'hores i hores de classe, de cents de fulls arrugats, de milers de ratllades i esborranys, d'exercicis de verbs i pronoms febles, de nervis davant les proves..., el curs s'ha acabat.

Vaig començar a estudiar català per poder obrir noves finestres a la meua vida laboral i amb la intenció de treure'm el certificat nivell B1. Un cop aconseguit el meu objectiu al gener, després vaig continuar només per aprendre, per plaer, per fer bullir una mica més el meu cervell.

Sempre m'ha agradat escriure, però aquest any ho he començat a fer en català i estic molt content d'haver estat premiat en el certamen literari de Sant Jordi del CEPA Pitiüses. He trobat la inspiració necessària on no ho hagués imaginat mai.

Vull donar les gràcies a les dues persones que ho han fet possible.

A la primera per la seva implicació i ganes d'ensenyar, que han fet de les classes un moment profitós, dinàmic i, fins i tot, divertit. Ha estat un plaer tenir-la com a professora. Gràcies, Anna!

La segona persona és una companya de classe, que la trobo un exemple a seguir. És vital, jove, molt jove per dins, amb ganes de continuar aprenent i viure, amb la simpatia i l'amabilitat que només les grans persones tenen perquè els principis, l'educació i els coneixements moblen en perfecte ordre el seu cap.

Na Francisca va arribar a l'escola per visitar una exposició de fotografia d'un amic i repassant tota la informació del centre li va interessar molt un curs de català. S'hi va matricular i va venir a classe. Tot anava bé fins que fa uns mesos va tenir un petit problema de salut i li va sorgir un dubte:

Havia d'abandonar allò que tant li agradava, rendir-se i deixar de gaudir de les classes?

Per sort per a tots nosaltres, n'Anna la va tranquil·litzar i la va animar a continuar venint a classe i així ho va fer.

Doncs bé, vull aprofitar el moment per dedicar-li aquestes últimes paraules i dir-li que tant de bo la pugui tenir de companya l'any que ve o l'altre o el que sigui, perquè encara que ella no s'ho cregui, ha estat una de les persones que més m'ha ensenyat aquest curs i vull continuar aprenent d'ella perquè ens ha demostrat que aprendre no té edat.

Gràcies, Francisca Vidal, gràcies, Anna Tur, i gràcies al centre i a tots vosaltres per escoltar-me.